

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

**„НАУКА, ОСВІТА,
СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Матеріали II Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців

**17-18 травня 2007 року
м. Рівне**

Рівне – 2007

УДК 001+37+316.3

ББК 72

Н 34

Рецензенти:

С.С. Пальчевський – доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки Рівненського державного гуманітарного університету

А.Я. Бомба – доктор фізико–математичних наук, професор кафедри інформатики та прикладної математики Рівненського державного гуманітарного університету

Н 34 Наука, освіта, суспільство очима молодих: Матеріали II Всеукраїнської науково–практичної конференції студентів та молодих науковців 17–18 травня 2007 року, м. Рівне. – Рівне: РВВ РДГУ, 2007. – 206с.

Збірник містить матеріали доповідей студентів, магістрантів, здобувачів, аспірантів, вчителів та викладачів провідних ВНЗ України. В публікаціях висвітлені актуальні питання педагогіки, психології, методики викладання окремих дисциплін у загальноосвітніх і вищих навчальних закладах, особливості розробки та використання в освіті, науці, інших галузях прикладного програмного забезпечення.

Для студентів та магістрантів вищих навчальних закладів, вчителів та психологів загальноосвітніх навчальних закладів, наукових та педагогічних працівників.

Рекомендовано до друку Вченою Радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 27.04.2007р.)

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2007

© Автори, 2007

духовного стану світськими впливами, а з іншого, – через властиву православному волинському духовенству фінансову неспроможність.

На початку ХХ ст. несподіваність освітянської політики, соціальна інерція значної частини громадської думки – з одного боку, та зростаючі соціально-економічні потреби і наполегливі домагання прихильників розвитку жіночої освіти – з іншого, створили ідеологічну суміш, яка стала благодатним середовищем для розвитку в суспільстві хитких, суперечливих і навіть полярних переконань. Консервативна частина населення відверто називала цей період часом занепаду віри та моральності. Навіть закриті духовні училища перестали бути гарантом моральної чистоти та стійкості. Пуританську частину населення дратувало заведення у середніх школах городництва, садівництва, бджільництва, гімнастики, музики, фізики, астрономії, обурювало привчання дітей до солодошів та розваг. Вони вимагали підсилити значення законовчителя, вести в середніх навчальних закладах посаду духівника. Новатори вбачали відродження віри і моральності, підсилення авторитету жіночих духовних училищ не в обмеженнях і закритості навчально-виховного процесу, а в розширенні і поглибленні знань, в демократизації та гуманізації освіти, в боротьбі з віковими забобонами щодо жінки і її становища в суспільстві. На їх думку, жодна реформа нездатна змінити жіночу школу доти, доки існував у суспільстві домостроївський погляд на жінку. Істинну жіночу школу могла створити лише повага до жінки та визнання в ній людини.

Список використаних джерел

1. Батюшков П.Н. Вольнь. Исторические судьбы Юго-Западного края. – СПб. – С. –Петербург, 1888. – 447 с.
2. Гордій Н.М. Розвиток жіночої освіти в педагогічній журналістиці ХХ ст. // Оновлення змісту, форм і методів навчання і виховання в закладах освіти. – 2002. – Випуск 22. – С. 148–154.
3. Девятисотилеття православия на Волини (992–1892). – Ч.1. – Житомир, 1992.
4. Джаман Т. Реформи народної освіти на Волині (кінець XVII – перша половина XIX ст.) // Нова педагогічна думка. – 1999. – №1. – С. 115–118.
5. Жилюк С. Російська церква на Волині (1793–1817). – Житомир, 1996. – 173 с.
6. Лактіонова Г., Коваль Г. Із історії жіночої освіти // Дайджест. – 2001. – №1–2. – С. 177–178.
7. Омельчук В. Духовенство і освіта Волинського краю // Нова педагогічна думка. – 2000. – №1. – С. 127–131.
8. Омельчук В.В. Духовно-освітні традиції Волинського краю. Навчальний посібник. – Дубно, 2000. – 110 с.
9. Сухенко Т.В. Жіноча середня освіта в Україні (XIX – поч. ХХ ст.) // Український історичний журнал. – 1998. – №5. – С. 63–74.
10. Сухенко Т.В. Роль громадськості та приватних осіб у створенні в Україні середніх жіночих закладів (XIX – поч. ХХ ст.) // Початкова школа. – 1997. – №8. – С. 56–59.
11. Ушинський К.Д. Педагогічна подорож до Швейцарії. Твори в шести томах. – К., 1954. – Т. 2.

БЕРЕСТЕЙСЬКА УНІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ЕЛІТУ

Даміан Швець, студент

Карпукіна Т.О., аспірант

Рівненський державний гуманітарний університет

Берестейська унія є однією з тих подій в історії України, яка по сьогоднішній день не отримала однозначної оцінки, як істориків, так і простих українців. Тому не дивним є той факт, що й сучасники цього релігійного союзу по-різному до нього віднесли. Проте, якщо частина українського православного духовенства і шляхетства погодилася на унію, то більшість простого українського населення не бажало покидати віру предків і входити в лоно новоутвореної Церкви. Український народ потребував національну еліту, яка б змогла захищати його позицію перед ворожою для нього державою – Річчю Посполитою. На той час елітою України були православні князі і шляхтичі, а також духовенство. Саме ці суспільні стани являли собою активну керуючу творчу верхівку, яка виконувала роль вирівнювача рівнів окремих регіонів щодо державних і духовних цінностей, національної свідомості, історичної пам'яті, традицій, а також роль консолідатора нації в політичному, регіональному, мовно-культурному аспектах(1).

У другій половині XVI ст., а особливо після Люблінської унії 1569р., авторитет Православної Церкви серед українських вельможних родів різко падав. Київську митрополію, не в останню чергу через політику Речі Посполитої щодо Православної Церкви, руйнували зсередини симонія, право патронату, свавілля, низький моральний і освітній рівень духовенства усіх рангів, надужиття світським елементом права ставропігії. Саме в той час прогресував католицький орден єзуїтів, що користувався підтримкою королів Сигізмунда III і Стефана Баторія, отримавши значні привілеї, зокрема на території України. Та й єзуїтські колеги, які мали на меті виховання ревних католиків і стали одним із головних чинників денационалізації українського населення і втратою ним відчуття національної відмінності, неподільно пов'язаної у релігійній сфері з грецько-візантійською традицією, за якістю освіти випереджали тодішні православні заклади. Їхньою перевагою було те, що вони йшли ногою в ногу з часом, що імпонувало самій молоді і їхнім батькам. Характер виховання і освіти у єзуїтських учбових закладах від того, що діти завзятих оборонців Православ'я ставали католиками і переходили на польську сторону(2, с. 174).

Питання про унію між Православною Церквою в Україні і Католицькою поставало ще у 70-их і 80-их роках XVI ст. В унії була зацікавлена Римська Церква, яка сподівалася, що деякі руські єпископи зможуть прихильно поставитись до цієї ідеї. Крім того Православна Церква у польсько-литовській державі перебувала у принизливому становищі. Її духовенство та ієрархи не мали жодних з тих привілеїв, з яких користало духовенство державної латинської церкви. Процес зрушився з місця на початку 1590-их, коли четверо з восьми православних єпископів почали притримуватись радикальних поглядів щодо шляхів подолання негараздів у їхній церкві. Зустрівшись напередодні собору у Бересті (1590р.) у місті Белзі, вони засвідчили свою згоду шукати шляхів до єдності з Римським престолом. Це їхнє звернення не було оприлюдненим. Пізніше до прихильників унії приєднався висвячений у 1592 році єпископ Володимирський і Берестейський Іпатій Потій, який обіймав місце в сенаті(3, с.46). В 1594 році, від імені всієї Православної Церкви в Польщі, королеві Сигізмунду III і папському нунцію було подано декларацію про унію. Вихідним пунктом догматичних умов було взято за основу Флорентійську унію 1439 року. Духовенство і миряни мали підлягати римському папі, але всі релігійні обряди Православної Церкви залишалися непорушними. В 1596 році сталося остаточне приєднання прихильників унії під патронат папи (4,с.102).

Задуми польської сторони щодо приєднання всієї Православної Церкви в Україні були нездійсненими. Вперш за все завдяки Українській національній еліті, яка залишалася вірною своєму народові і не підтримала унію. Та частина із духовенства і шляхетства, яка прийняла церковний союз, опинилися в меншості і, практично, почала захищати інтереси іншого народу. Головною постаттю, що стала на бік Православної Церкви, був князь Константин Острозький, котрий був найвпливовішою особою з усіх українських вельможних родів. Він своєю твердістю, свідомістю й широтою поглядів служив прикладом усім тодішнім князям і магнатам(5, с. 44). Як тільки у 1590 році поширились чутки про унію, Константин Острозький, який вважався опікуном православних у Польщі, розпочав діяльність проти цього церковного союзу. Він розіслав окружне послання, де називав єпископів зрадниками, закликав поборювати унію й домагався, щоб така важлива справа вирішувалася на Соборі, а не в тісному гурті єпископів. Більшість української шляхти, духовенства і міщанства вважали унію замахом на батьківську віру й народність, загрозою латинізації й полонізації українського культурного життя. Проти унії розпочалася агітація під впливом якої від неї відступили єпископ Перемишльський Михайло Копистенський і перший її ініціатор єпископ Львівський Гедеон Балабан, заявивши про це офіційною заявою. Весною 1596 року на Варшавському Сеймі протести проти унії висловлювала православна українська і білоруська шляхта(4, с. 104).

Константин Острозький помер у 1608 році. Після нього, серед українських вельмож, не знайшлося такого ревного захисника Православної віри. Як зазначалося вище, більшість дітей української шляхти навчалися у єзуїтських школах і це не могло не дати своїх плодів. Українська аристократія перейшла на бік чужого народу. Втрата для церкви й нації українських і білоруських аристократичних родів стала подією яка змінила хід української історії, адже народ почав шукати захисту у інших сил, які, відповідно, формувалися як нова еліта. Цю втрату так оплакував Мелетій Смотрицький у відомому “Треносі, або ламенті” (плачі) Єдиної Вселенської Апостольської Східної Церкви (видання 1610 р. Віленського братства): “Де тепер той безцінний камінь, блискучий як світильник, котрий Я (Церква Православна) між іншими перлами, як сонце між зорями, носила в короні на голові моїй, – де дім князів Острозьких, що сяяв більш за всіх інших світлом блискучим своєї старожитньої віри? Де ж і інші дорогі й неоціненні камені тієї ж корони – дома князів Слуцьких, Заславських, Вишневецьких, Збараських, Чарторийських, Сангушок, Пронських, Ружинських, Соломирецьких, Головчинських, Масальських, Лукомських, Крушинських, Горських, Соколинських і інших, яких всіх довго було б вичисляти? Де давні, родовиті, сильні, славні по всьому світі доброю славою, могутністю і відвагою народу руського – Ходкевичі, Тишкевичі, Хребтовичі, Тризни, Горностаї, Мишки, Гойські, Сімашки, Сапіги, Воловичі, Гулевичі, Ярмолинські, Калиновські, Загоровські, Кердеї, Боговитини, Скумини, Корсаки, Войни, Зеновичі, Дорогостайські, Галецькі, Паци, Потії та інші?”(6,с.16). Ці рядки показують нам, яку велику силу і опору втратив наш народ у лиці перших мужів того часу, силу, яка через Берестейську унію денационалізувалася і стала захисником інтересів іншого народу.

Таким чином, через певні суспільно-політичні причини, український народ, який не бажав миритися із намаганням польської сторони заставити його відійти від віри своїх предків, втратив свою політичну еліту. Згодом її місце посіла козацька старшина, яка продовжувала діло православних князів і магнатів захищаючи православну віру. Саме цій політичній еліті судилося очолити українську визвольну війну, що стала, в першу чергу, результатом непокори і стійкості українців у релігійному питанні.

Список використаних джерел:

1. <http://www.vesna.org.ua> Білецький В. Формувати сучасну українську еліту.
2. Історія Релігії в Україні: у 10 т. / Ред-кол.: А. Колодний (голова) та ін. Т. 2 Українське православ'я / За ред. П. Яроцького – К.: 1997. 376 с.
3. Знаки часу: До проблеми порозуміння між церквами / Упоряд. З. Антонюк, М. Маринович – К.: Сфера, 1997. – 504 с.
4. Чобич С. І. Християнські роздоріжжя в історії України. – Львів: Видавництво “ДОБРА СПРАВА”, 2004. – 474 с.
5. Архієпископ Сильвестр (Проф. С. Гаєвський). Берестейська унія 1596 року. Церковно-історична монографія. – Вінніпег 1963
6. Іван Власовський. Нарис історії Української Православної Церкви. Репринтне видання, – Нью-Йорк 1956р. Том II – 398с.

ЕВОЛЮЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЦАРСЬКОГО УРЯДУ НА ВОЛИНІ В ХІХ СТОЛІТТІ*Шмид Олександр, аспірант**Шеретюк В.М. к.і.н. доц.***Рівненський державний гуманітарний університет**

З моменту входження Волині до складу Російської імперії внаслідок другого (1793 р.) та третього (1795 р.) поділів Польщі перед царським урядом постало нагальне завдання поширення російського впливу на землях прикордонної Волинської губернії. За час перебування під владою Речі Посполитої (Царства Польського) населення краю було значною мірою колонізоване і окатоличене. Фактично поляки стали панівною етнічною групою в регіоні. Так, на межі XVIII і XIX століть Правобережну Україну залюднювало близько 350 тис. чол. католиків, з яких 96% були поляками [4, с.80]. Як свідчить польська церковна статистика, кількість римо-католиків на території Волині у 1795 році становила 240 тис. чол. [3, с.51].

Основним інструментом для зміцнення позицій російського царизму на Волині стала активна національна політика. Впродовж усього XIX століття вона перебувала під впливом двох головних тенденцій. По-перше: протекціонізм російського уряду в справі зростання російського елементу в національній палітрі Волинської губернії. По-друге: витіснення поляків з економічного та політичного життя краю.

Особливо чітких рис неприязні до польських поміщиків набула імперська політика після Польського повстання 1830–1831 років, тимчасовий успіх якого загрожував цілісності Російської імперії (повстали виступали за відновлення Польської держави в кордонах 1772 р.). У повстанні взяли активну участь і польські землевласники з Волинської губернії.

Тому російський естєблїшмент на чолі з Миколою I, що царював у 1825–1855 роках, бере курс на серйозне обмеження польського впливу в Південно-Західному краї, зокрема й на Волині. Дана політика відразу ж почала втілюватись у життя шляхом політичних репресій та конфіскацією маєтностей у польських поміщиків.

19 жовтня 1831 року виходить указ «Про однодворців та громадян у західних губерніях», що вимагав ревізійної перевірки шляхетства. Наслідком виконання на місцях положень указу стало виключення із числа дворян 340 тис. безземельних шляхтичів Правобережної України, значна кількість яких належала до Волинської губернії [4, с.80]. Посилюються антипольські заходи і в церковному житті. Указом від 19 липня 1832 року на Правобережній Україні було закрито 191 римо-католицький монастир, що становило 62,6% від усіх функціонуючих на той час [4, с.80–81].

Проте, не зважаючи на утиски, поляки продовжували зберігати домінуючі позиції в системі землеволодіння Волині. На 1861 рік 94,4% поміщицьких маєтків губернії належали полякам, в руках яких було зосереджено 93,6% кріпаків [5, с.19].

Одним із заходів у напрямку «обрусіння» краю стало підписання 25 червня 1840 року Миколою I указу про скасування у Київській, Подільській та Волинській губерніях дії Литовського Статуту. 4 грудня 1840 року вийшло розпорядження про введення в дію Зводу російських законів у південно-західних губерніях [1, с.296].

Особливе місце в національній політиці царизму, належало євреям, які відігравали провідні ролі в торгівлі, промисловості та орендували значну кількість земельного фонду Волинської губернії. За даними перепису 1897 року вони склали 13,2% населення Волині (394 тис. чол.) [7;с.182]. З кінця XVIII століття російський уряд формує «смугу єврейської осілості» (сюди ввійшла і Волинь), за межами якої заборонялось розселення євреїв. Мета – захист російського купецтва від конкуренції з боку євреїв на території «великоросійських» губерній [9;с.122].

Впродовж усього XIX століття, за винятком кількох епізодів, виходять царські укази, що обмежують територію проживання євреїв, право на землеволодіння, свободу комерційної діяльності, блокують розвиток їх національної культури та освіти. Згідно з правилами від 3 травня 1882 року євреям було заборонено оселятися за межами міст та містечок [8;с.125]. Внаслідок такої дискримінаційної політики більшість євреїв Волині в кінці XIX століття проживають у містах. Так, серед мешканців Дубно євреїв було 72%, Луцька – близько 80%, Рівного – 68%, Острога – майже 75% [9, с.124].

У 60-х роках XIX століття в Російській імперії проходять буржуазні перетворення, знаковою подією в історії держави стає скасування кріпацтва. Волинська губернія, як складова імперії, поступово втягується в орбіту ринкових відносин.

В нових умовах настає сплеск колонізаційного руху на Волині. Керуючись політичними та економічними мотивами, російський уряд стимулює притік колоністів з Європи на землі Волинської губернії. Іноземні переселенці мали забезпечити підняття рівня соціально-економічного розвитку регіону, стати сильною економічною і політичною протигагою польським землевласникам.

Посилення колонізаційного руху зумовило певну трансформацію національної та економічної політики царизму в губернії. Окрім проросійського та антипольського напрямків до спектру національної політики додається третій вектор в діяльності уряду: протекціонізм щодо іноземних колоністів (в основному чехів та німців).

Російський уряд надавав широкі пільги для переселенців. «Правила для іноземних робітників, що поселилися у межах Російської імперії» від 18 грудня 1861 року давали колоністам можливість купувати дешеву землю, звільняли їх від податків та військової повинності, дозволяли власне самоврядування, свободу релігії та національну освіту. Вони також могли вільно займатися підприємництвом і торгівлею [10, с.504–509].

Наслідком таких заходів уряду стало швидке зростання кількості німецьких, чеських та єврейських переселенців у Волинській губернії. Як свідчать архівні матеріали, у 1882 році на Волині налічувалось 87 тис.

ЗМІСТ

Секція 1. Молодий педагог

1. <i>Аблаєва З.Р.</i> Соціально – філософские проблемы компьютеризации	3
2. <i>Аблітарова А.Р.</i> Проблеми формування полікультурної компетентності дошкільників в умовах трансформаційних процесів	4
3. <i>Аблязізова Г., Анафієва Э.Р.</i> Двухязычное образование младших школьников в поликультурном пространстве.	6
4. <i>Анафієва Е.Р.</i> Проблема формування вимовних умінь та навичок у молодших школярів.	8
5. <i>Балдинюк О., Побірченко Н. С.</i> Шляхи оптимізації культурно – дозвільної діяльності підлітків	10
6. <i>Бекирова Л.Э.</i> Особенности формирования готовности учителей начальных классов к применению интерактивных технологий обучения.	12
7. <i>Білик О., Яциур М. С.</i> Інтерактивні технології в профорієнтаційній роботі з учнями початкових класів.	14
8. <i>Борисюк І.А., Коваль В.В.</i> Методика проведення нестандартних уроків з математики.	15
9. <i>Войтович І.С.</i> Застосування психологічних тестів для дослідження рівня сформованості пізнавальних умінь.	17
10. <i>Войтович О.П.</i> Впровадження і розв’язування міжпредметних пізнавальних задач з фізики.	18
11. <i>Гаврюсєва Т.</i> Методика розробки тестових програм для використання в умовах кредитно – модульної системи навчання.	19
12. <i>Галатюк Ю. М.</i> Про гуманізацію вивчення природничих дисциплін в сучасній школі	20
13. <i>Герасименко Т.</i> Соціально – педагогічні перетворення в контексті дошлюбної підготовки молоді.	21
14. <i>Глинюк І., Войтович І.С.</i> Підвищення інтересу до вивчення хімії в загальноосвітніх закладах.	22
15. <i>Дикало В.І., Комаровська О.А.</i> «Національне виховання» та «етновиховання» в сучасній етнопедагогіці.	24
16. <i>Дорожко Т., Гавриш І.В.</i> Особливості конструювання занять евристичного типу	25
17. <i>Дякович Л.А., Яциур М.С.</i> Роль політехнічних загальнотрудових вмінь в професійному самовизначенні учнів основної школи	26
18. <i>Євтушенко Н.М., Кирильчук Ю.В.</i> Використання інтерактивних технологій при формуванні політехнічних знань та вмінь в учнів 8 – 9 класів на заняттях трудового навчання.	27
19. <i>Зброжек Д., Яциур М.С.</i> Застосування методу проєктів у трудовій підготовці учнів основної школи.	29
20. <i>Зель І.О., Дубровська Л.О.</i> Професійна комунікативна компетентність спеціалістів гуманітарного профілю та її значення у підготовці майбутніх андрагогів.	30
21. <i>Карпенко Н., Палій О.А.</i> Інтеграція змісту освіти як один з шляхів формування професійної компетентності фахівців дошкільної галузі: досвід Швеції	31
22. <i>Катинська Л., Семенов О.О.</i> Педагогічні задачі як засіб реалізації принципу фундаментальності в професійній підготовці майбутнього учителя.	33
23. <i>Ковальчук Т.П., Костюк М.П.</i> Принципи мінімізації ризиків навчально – виробничого травматизму.	35
24. <i>Козак Є.М., Кирильчук Ю.В.</i> Використання інноваційних технологій навчання в зош на заняттях з трудового навчання.	37
25. <i>Козлюк О.А.</i> Вплив сім’ї на формування гуманістичного спілкування у старших дошкільників.	39
26. <i>Крайчук О.В., Соколовська О.П.</i> Вивчення вищої математики студентами нематематичних спеціальностей у контексті Болонського процесу	40
27. <i>Кривець С., Падул Н.О.</i> Теоретичне обґрунтування критеріїв та ознак сформованості інформаційно – пошукової компетентності майбутніх учителів.	41
28. <i>Кудусова А.Ш.</i> Сложности теоретического моделирования гуманистической направленности будущих учителей начальных классов.	43
29. <i>Левчиенюк В.Я.</i> Електронний секундомір для шкільного демонстраційного експерименту.	45
30. <i>Лупенко – Ковтун С.М., Мартіросян Л.А.</i> Нестандартний урок в інтерактивному режимі.	46
31. <i>Матвєєва Н.</i> Школи передового педагогічного досвіду на службі молодим учителям.	48
32. <i>Матвійчук А.Д.</i> Концентроване навчання вищої математики студентів з особливими потребами.	50
33. <i>Матвійчук Н., Сілков В.В.</i> Застосування мультимедійних програмних засобів на уроках математики.	51
34. <i>Мирончук Т., Войтович І.С.</i> Організація хімічних досліджень в домашніх умовах.	53
35. <i>Момотюк Л.Б., Євтух М.Б.</i> Педагогічні умови громадянського виховання молодших школярів.	54
36. <i>Мусяця Л., Сілков В.В.</i> Задачі, як реалізація поставленої мети завдання. Творча робота над ними.	56
37. <i>Павлюк, Р., Сулаєва Н.В.</i> Креативність та педагогічні технології у контексті сучасності.	57
38. <i>Падалка О.І.</i> Формування пріоритетних цінностей у майбутніх вихователів.	58
39. <i>Пархомець Ю., Галатюк Ю.М.</i> Експериментальні задачі в структурі лабораторних робіт з фізики.	59
40. <i>Сейдаметова Л.Н.</i> Психолого – физиологические основы межпредметных связей в обучении.	60
41. <i>Сидяк Ю.С., Мислінчук В.О.</i> Технологічні особливості тематичного контролю знань учнів у контексті програмованого вивчення фізики.	61
42. <i>Сілков В.В., Сілкова Е.</i> Деякі аспекти технології переходу на кредитно – модульну систему підготовки вчителів початкових класів.	63

43. *Стасьонюк О., Левківський М. В.* Науково – дослідницька робота учнів шкільних лісництв у системі профорієнтаційної роботи: досвід Житомирської області. 64
44. *Страхонюк І. П.* Формування професійних інтересів і намірів 66
45. *Троцюк М., Семенов О.С.* Ієрархія ціннісних орієнтацій студентів педагогічного коледжу 69
46. *Холод О.В., Поніманська Т.І.* Педагогічні умови соціалізації дітей 6 – 7 року життя, які виховуються в дитячому будинку. 72
47. *Челишкіна О.В.* Формування професійної спрямованості учнів у процесі трудового навчання 73
48. *Шабаліна В., Сварковська Л.А.* Теоретичні аспекти використання дидактичних ігор у процесі навчання молодших школярів. 76
49. *Шевчук О., Побірченко Н.С.* Педагогічні аспекти діяльності колеги Павла Галагана (1871–1920рр.) . . 77
50. *Якобчук А.Л., Юсенко А.С.* Формування культури праці і реалізація ресурсозберігаючих технологій учнів. 78
51. *Янчук В.В., Сингаївський Д.В.* Формування конструкторських умінь та навичок у старшокласників. . 79
52. *Сяська І.О.* Дослідження рівнів сформованості екологічної свідомості старшокласників. 81
53. *Дем'яненко І.* Використання положень гуманітарної педагогіки як передумова збереження психологічного благополуччя суб'єктів навчального процесу. 85

Секція 2. Молодий психолог

54. *Волювач О.С., Шевченко Н.Ф.* Професійне самовизначення як смисл професійної діяльності 88
55. *Галицька О., Татенко В.О.* Про актуальність суб'єктно –вчинкової парадигми при дослідженні особистісної зрілості. 89
56. *Димченко Н.* Формування психологічної готовності майбутніх менеджерів –економів до професійної діяльності. 90
57. *Зелінська О., Бурдяк В.І.* Протестний потенціал демократичних трансформаційних процесів українського суспільства. 91
58. *Колесник О.М., Горська Г.О.* Особистісна підготовка практикуючого психолога. 92
59. *Куликовська Н.* Функціонування емотивного компонента в семантиці гендерно маркованих фразеологічних одиниць. 94
60. *Міньков Д.* Деякі аспекти соціалізації підлітків у позашкільних навчальних закладах 95
61. *Мосол Н.* До питання формування особистісної готовності до вибору професії психолога. 97
62. *Остапчук Н.О.* Виховання моральних якостей дитини за допомогою метафори. 98

Секція 3. Молодий природодослідник

63. *Белеля М, Мельник В.Й.* Дослідження якості води р. Іква. 100
64. *Кілюшик Т., Грюк І. Б.* Переваги і недоліки використання генетично модифікованих продуктів. 101
65. *Костолович М., Клименко М.О.* Екологічний стан природних ресурсів боліт Полісся 102
66. *Кравчук В., Мельник В.Й.* Проблеми забруднення атмосферного повітря міста Рівне автотранспортом. 103
67. *Максимець Оксана, Грюк І. Б.* Морфологічні зміни сосни звичайної (*Pinus Sylvestris L.*) як індикатор радіаційного забруднення. 104
68. *Мантула М.В., Мельник В. Й.* Дослідження якості води річки Устя. 106
69. *Олексюк В., Шпак В.І.* Життя, віддане науці (природодослідницька діяльність вченого –ботаніка Антонія Анджеївського) 108
70. *Петрук К., Грюк І.Б.* Радіобіологічні реакції рослин. 110
71. *Поніманський Л.В.* Разработка автоматизированной системы управления технологическим процессом по производству древесных гранул. 112
72. *Суходольська І., Мороз Є.П.* Інтродукція популяції пальчатокорінника фукса з природної флори в культуру. 113
73. *Теслюк Н.Я., Лико Д.В.* Пошкодження Каштана кінського (*Aesculus hippocastanum*) у парковому господарстві. 115
74. *Хоменчук Т.С., Тищук В.І.* Дефекти структури кристалів. Види дислокацій. 116
75. *Чернявська О., Грюк І.Б.* Підвищення радіозахисних властивостей хлібобулочних виробів добавками нетрадиційної сировини рослинного походження. 119
76. *Чернявська О., Грюк І.Б.* Забруднення харчових продуктів та шляхи зниження в них рівня токсичних речовин. 120

Секція 4–5. Молодий математик –програміст

77. *Гаврилюк В., Бомба А.Я.* Чисельне розв'язання модельних крайових задач на квазіконформні відображення в областях з неоднорідними включеннями та вільними межами 122
78. *Гаврюсєв С., Сяський А.О.* Математична модель часткового підсилення пластинки з криволінійним отвором двома стержнями в умовах циліндричного згину. 122
79. *Гнедко Н.М.* До питання використання ресурсів Internet в освітніх цілях. 123
80. *Громов Д.В.* Про необхідність вивчення функціональних можливостей інформаційно –пошукових систем мережі Інтернет. 124

81. *Климюк Ю.Є.* Просторові нелінійні сингулярно збудені крайові задачі типу “конвекція – дифузія” . . . 125
82. *Левінська І., Петрівський Я.Б.* Моделювання кінетики газоутворення водню із використанням програмних продуктів комп’ютерної математики. 126
83. *Мимрик Л., Коц І.В.* Математична модель потоку рідини через діафрагми нестандартних розмірів. . . 128
84. *Онищук В.В.* Проблеми захисту інформації в інформаційних мережах. 129
85. *Остачук Н.О., Крайчук С.О.* Додаткові функції задання та побудови графіків в програмі Mathcad. . . 130
86. *Подолець В., Петрівський Я.Б.* Модель фільтраційних процесів при дослідженні наслідків техногенної діяльності. 132
87. *Циганчук Л., Присяжнюк І.М.* Асимптотичний метод розв’язування одного класу нелінійних сингулярно збудених крайових задач типу „конвекція – дифузія – масообмін” 134
88. *Шафран Л., Петрівський Я.Б.* Інформаційно-моделююча система вилугування корисних компонентів. 136

Секція 6. Молодий філолог

89. *Антончук О., Хом’як І.М.* Лінгвістичні основи навчання орфографії в школі. 138
90. *Борищук В., Павлова О.І.* Місце термінології у системі сучасної англійської мови науки. 139
91. *Борищук В., Павлова О.І.* Лінгвістичні особливості медичної підмови сучасної англійської мови. . . . 140
92. *Гриценко А. Пульпер С.О.* Актуалізація опорних знань п’ятикласників у засвоєнні фольклорних творів 142
93. *Качанова Д., Шульжук Н.В.* Стилїстичний аспект дослідження синтаксичної організації творів Олександра Довженка. 143
94. *Смелянська В., Редько В.Г.* Сучасні підходи до планування програми з іноземної мови у початковій школі США. 145
95. *Фрідріх А., Вербець В.В.* Проблема підготовки майбутніх учителів –філологів до дослідницької діяльності в теорії і практиці вищої школи. 146
96. *Халимон І., Редько В.Г.* Умови формування професійної компетентності майбутніх учителів з другої спеціальності “Іноземна мова” 148
97. *Ярута Н.* Вибір героя біографічного твору. 149

Секція 7. Молодий історик

98. *Бородинська Л., Галуха Л.Ю.* Товариство взаємної допомоги євангельських християн у Другій Речі Посполитій. 152
99. *Ворон О.* Німецькі масові організації та їхня роль у суспільно – політичному житті міжвоєнної Чехословаччини. 153
100. *Герасименко О., Безклубенко С.Д.* Вплив традицій міської культури воліні на становлення української національної ідентичності 156
101. *Давидчук С., Сєєрова О.В.* Правовий статус російського дворянства згідно жалуваної грамоти 1785 р. 157
102. *Довгалець О., Карпуніна Т.О.* Гривні і куни стародавніх слов’ян. 158
103. *Желізняк В., Гур’янова І.Е.* Україна в глобалізаційних процесах. 160
104. *Іванченко О., Постоловський Р.М.* Виникнення вишеградського трикутника і прийняття декларації 162
105. *Капустін Г.М., Сєєрова О.В.* Сутність явища метаморфічного фаворитизму. 164
106. *Карпуніна Т.О., Гайбонюк В.Д.* Волинь 1939 року: початок українсько – польського протистояння. . . 166
107. *Кравченко О., Побірченко Н.С.* Історико – дослідницька діяльність Пантелеймона Куліша у 40 – і роки XIX століття. 169
108. *Ліончук О.П., Галуха Л.Ю.* „Майдан” як неінституційований вияв прямої демократії. 170
109. *Маркович В., Сєєрова О.В.* Реалізація анархістської ідеї в контексті революції 1905 – 1907 рр. в Росії. 171
110. *Наумов А.С.* Президентські вибори – 2004 в Росії: причини перемоги В.Путіна 172
111. *Пилипович Т.В., Карпуніна Т.О.* Трагічна доля українців Холмщини періоду 1939 – 1947 рр. в контексті українсько – польських відносин. 174
112. *Писцьо В., Давидюк Р.П.* Причини та початковий етап депортаційних акцій в Західній Україні 1939 – 1941 років. 176
113. *Середюк О.А., Карпуніна Т.О.* Українські землі в складі Польського Королівства і Великого Литовського Князівства. 178
114. *Тимочко І.Б.* Волинське єпархіальне училище у другій половині XIX – початку XX ст. 181
115. *Швець Д., Карпуніна Т.О.* Берестейська унія та її вплив на українську національну еліту. 183
116. *Шмид О., Шеретюк В.М.* Еволюція національної політики царського уряду на Волині в XIX ст. . . . 185

Секція 8. Молодий громадянин держави

117. *Веренько В., Бурдяк В.І.* Участь молоді та молодіжних об’єднань у політичних процесах України: політичний та морально – етичний аспекти. 187
118. *Зайва Ю.А.* Спільна робота дошкільного закладу і сім’ї щодо статево – рольової соціалізації дітей дошкільного віку. 188
119. *Князєв А., Ротар Н.Ю.* Проблема формування політичної компетентності молоді в Україні. 189
120. *Корольова Н., Гавриш І. В.* Педагогічні умови формування національно – політичної еліти молоді. . 190

121.	<i>Ларіна Т., Тезікова С.В.</i> Діяльність професійних об'єднань у вирішенні питання професійної реалізації вчителів у США.	191
122.	<i>Марчук Г.В.</i> Особливості формування основ соціальної поведінки дошкільників.	193
123.	<i>Міркевич В.П.</i> Проблема виховання соціальної компетентності дітей дошкільного віку у теорії і практиці дошкільної освіти.	194
124.	<i>Сливка В.П., Тезікова С.В.</i> Портфоліо як засіб професійного вдосконалення молодого фахівця (за результатами вивчення досвіду США)	194
125.	<i>Сошников А.А., Семькин Н.В.</i> Повышение правовой культуры в г.Донецке и Донецкой области путем реализации специальных программ, на примере Донецкого регионального информационно – правового центра (ДРИПЦ)	196
126.	<i>Удод О.В.</i> Проблеми соціальної адаптації дітей з особливими потребами засобами монтесорі –педагогіки.	197
127.	<i>Цікул І., Ротар Н.Ю.</i> Політична соціалізація як механізм формування гендернорівних орієнтацій української молоді.	198
128.	<i>Черній А.Л.</i> Легітимізаційний синдром суспільно –політичної кризи.	199
129.	<i>Чорний Б., Мармуль Л.О.</i> Ефективна регіональна політика як шлях до економічної єдності України.	200
	ЗМІСТ.	202

Наукове видання

**„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

Матеріали II Всеукраїнської
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців

17–18 травня 2007 року
м. Рівне

Відповідальний за випуск – Войтович І.С.
Комп’ютерна верстка – Войтович І.С.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 25. Тираж 150 прим. Зам № 25/1.

Віддруковано засобами оперативної поліграфії
редакційно–видавничого відділу РДГУ
33000 м. Рівне, вул.С.Бандери, 12